

Allah Derim (Şiir İncelemesi)

ALLAH DERİM

Hiç şüphesiz dünya, ahiretin tarlası mahiyetindedir. Dipsiz fâniliği, gelip-geçiciliği ve mütenahiliği içerisinde dünya, nâmütenahi sır ve mâna sahibidir. Bu hudutsuz mâna, Hak ve Hakikat yolcusu bir beşerin vâkıf olması gereken uçsuz bucaksız girift ve uçsuz bucaksız basit bir telakkidir. Tüm madde ve mânası ile ferdî hakimiyet dairesi olması gereken dünya, bir Müslüman için kabuğa çekilme mekânı değil, bilakis; bedenen ve ruhen İslam minvalinde hareketli olma yeridir. Âlemlerin Efendisi, Nebiler Nebisi, Allah'ın habibi ve Resulü, Gaye İnsan Ufuk Peygamberin mealen "Hiç ölmeyecekmiş gibi bu dünya için, yarın ölecekmiş gibi ahiret için çalışmalı" şeklindeki zaman ve mekân üstü kutsî kelâmı, dünya hayatının önemini gözler önüne sermekte ve bizler için dosdoğru yolu gösteren tabela mahiyeti taşımakta...

Eşya ve hâdiselerin sırrına hudutları içerisinde ermeye memur insan, İslam zaviyesinden dünyaya bakabilmeli, mikrodan makroya, atomdan fezaya kadar üstün İslam telakkisini nakış nakış işleyebilmelidir. Bu vazifenin bilincine haiz olan insanın zamanını boş işlere adaması, merkezde yegâne, muhitte sayısız olan Hak davasından sapması, vazifesinden ve memuriyetinden şaşması düşünülemez. Zira yaratılış gayesi ve ifa etmekle yükümlü olduğu vazifesi, o insanın dimağına keskin (jilet) lerle kazınmıştır. Bu yaradan akan ulvî kan kesilecek olsa bile, yaranın izi her daim kalacaktır.

Bu ulvî ve mefkurevî insan, ruhî veya cesedî uzuvları ile yapacağı her işte, atacağı her adımda Allah'ı hatırlama ve O'nun emir ve yasaklarını gözetme gibi güzide bir hâl üzere olur, nefsinin muhasebe ve murakabeye tabiî tutmaktan bir an bile geri durmaz, dünyaya madden ve mânen hâkim bir eda sergiler. Dünyaya Allah'ın halifesi olarak avdet etmiş ve "fânilik zemininde ebedilik tacı (*)" giymiş insanın, parmak

hesabı ile olan hiçbir şey ile tatmin olması tasavvur edilemez, düşünülemez.

“Sırtımda taşınmaz yükü göklerin;
Herkes koşar, zıplar, ben yürüyemem!
İsterseniz hayat aşını verin;
Sayılı nimetler bal olsa yemem!”

İnsanın bu dünya için yaratılmadığı bedihi iken, gün gibi aşikâr iken; beşer nazarında ne altlarından ırmaklar akan köşkler, ne üzerinde basılıp geçilen ipek halılar, ne altın işlemeli abalar, ne şunlar ve ne bunlar beş metelik eder. Çünkü “Biricik meselem, sonsuza varmak” diyen, “İçimde oralı bir bülbül vardır” diyen bir insan, vesilelere ancak vesile olduğu için, ancak vesile oldukları kadar kıymet hükmü biçecek, hedefe giden bir okun havada mola vermesi ve akabinde yere çakılma ihtimalinin hâsıl olması gibi olan vesilelere ve araçlara, hedef ve amaç muamelesinden kaçınacak ve ebedi varlığa erişecektir.

“Ey akıl, nasıl da delinmez küfen?
Ebedî oluşun urbası kefen!
Kursa da boşluğa asma köprü, fen,
Allah derim, başka hiçbir şey demem!”

İnsan idraki, Malik-ül Mülk’ün hudutlarını çizdiği bir alan içerisinde işlev gören ve bu belirli dairenin dışına çıkamayan bir yapıdır. Mütenahi alan içerisinde nâmütenahi girift ve ince mânalara tam anlamı ile nüfuz edebilmek, bazı istisnaların dışında, mümkün bir hadise değildir. Bu yönüyle insan, kafese konulmuş bir kuşu andırır ki bu kafesin kapılarının büsbütün ebediliğe açılması ancak ölüm ile kabildir. Fânilikten ebediliğe açılan bu kapı sayesinde insan asıl mevkiine irca edilecek, asıl dünyasına avdet eyleyecektir.

Her şeyin olduğu gibi ilmin de asıl sahibi Alim olan Allah’tır. Kendi ilminden insanlara da cüz’i ölçüde bahşeden,

maddeyi ve mânayı cüz'i ilmi ile İslam minvalinde ihata etme vazifesine insanı layık gören de 0'dur. Buram buram acizlik ve fakirlik tüten beşer ilmi ise 0'nun nâmütenahi ve tüm eksikliklerden münezze ilminin ispatı ve göstergesidir. Hiç şüphesiz insanı madden ve mânen tüm zerrelere ile yoktan vareden de 0 kuvvettir. Hâl böyle iken, acizliğin abidesi eşref-i mahlûkat, basit (teknik) ve usullerle ancak vesilesi olduğu işleri ifa etmekle yalnız Allah'ın varlığını ve birliğini haykırır.

Bedeninin içerisinde mahpus bir ruha sahip, maddeyi tüm perdelerinden sıyrarak görmeye ehil sıra dışı ve gizemli kafaların, ulvî ruh ıstıraplarına, fikir çilelerine, idrak acılarına mâlik olması tabiîdir. Yaşamının belli bir kesiminde bu misalden fikir buhranlarının esir ettiği Üstad Necip Fazıl Kısakürek, bir zaman sonra sancılarını dindirecek devayı İslam'da bulmuş, maddenin ardındaki sırra vâkıf olabilmiş, her şeyin "Tek" de toplandığına şahit olmuş, sanatını Allah'ı aramaya adanmış ve Hak-Hakikat davasının yılmaz savunucusu olma şerefine vasıl olmuştur.

Rabbim bizlere de Üstadımızın yolundan gitmeyi müyesser eylesin.

.....

* Ideolocya Örgüsü

Üstad Sınıfı / Mürid